

Waarom kozen zij voor de Vuurvogel?

Waarom kiezen mensen voor de Vuurvogel en daarmee voor het vrijeschool onderwijs? De redenen daarvoor kunnen heel verschillend zijn. In deze rubriek vragen we ouders naar hun verhaal.

Wij zijn Jeroen Verbart en Barbara Glazemaker, samen met Merel (8) en Thijmen (5) wonen wij sinds vier jaar in Driebergen. Dat Merel naar de Vuurvogel (toen nog Vrije School Driebergen) zou gaan, was voor ons vanzelfsprekend. Merel zat al een klein jaar op de Vrije School in Utrecht, en had het erg naar haar zin. Wij waren heel tevreden over de Vrije School en ons leven in Utrecht, maar met twee kinderen werd ons huis wat krap en de stad wat druk.

Op zoek naar meer rust en ruimte keken we uit naar een woonplek in de buurt van Utrecht, nabij een vrije school. We kwamen uit in Driebergen, en daarmee bij de Vuurvogel. Net als Driebergen zelf was ook de school kleiner en rustiger dan in Utrecht. Merel had het er erg naar haar zin en ook wij konden snel aarden en bleken niet de enigen die deze stap hadden gemaakt.

Onze aanvankelijke keuze voor de Vrije School in Utrecht was niet vanzelfsprekend. We hebben beiden geen antroposofische achtergrond, en geen vrienden met kinderen op de Vrije School. Maar na bezoekjes aan verschillende scholen waren we beiden om.

Barbara sprak het erg aan dat de school een uitgesproken profiel heeft, een eigen identiteit. Ook de sfeer op school en op het schoolplein spraken haar aan: "ik vond het niet gemakkelijk om voor een driejarige peuter te bedenken wat voor onderwijs geschikt zou zijn. Bij de keuze ging ik dan ook af op mijn eigen intuïtie en zag op de Vrije School gelijkgestemden waar ik me thuis bij voelde en die mij ook konden inspireren bij keuzes in de opvoeding, om bewust in het leven te staan en vorm te geven aan rituelen". Ook Jeroen was enthousiast: "hoofd, hart en handen worden aangesproken, die kreet hoor je natuurlijk vaker, maar uit gesprekken met school bleek dat met het achterliggende mensbeeld en de samenhang in het onderwijsaanbod dit ook echt tot vorm komt". Ook de structuur die geboden wordt met onder meer de spreuken en jaarfeesten spreken hem aan: "het biedt kinderen geborgenheid en een mooie structuur die ook een diepere achtergrond heeft".

We hadden ook wel twijfels, mede door vragen uit onze omgeving. Leren kinderen wel voldoende? Krijgen ze geen leerachterstand op de Vrije School? Deze twijfel bleek al snel ongegrond. Uit de cijfers bleek dat kinderen het ook cognitief over het algemeen uitstekend doen, de aandacht voor "hart en handen" gaat zeker niet ten koste van "het hoofd". Een andere twijfel was de relatief homogene achtergrond van de kinderen. Moeten we ons kind niet meer in aanraking brengen met de veelzijdige en veelkleurige samenleving? Een gesprek met een kennis trok ons over de streep, ze kon bevestigend verwoorden dat het onderwijs op de Vrije School kinderen een stevige basis kan geven, waarna ze hopelijk met een open vizier de wijde wereld in gaan.

Nu, na vier jaar in Driebergen merken we dat Merel en Thijmen het naar hun zin hebben op school en zijn blij met de keuze die we hebben gemaakt, en navraag bij Merel leert dat de "Vrije School" vooral een "fijne school" is.

TEKST: HESTER VAN DELDEN EN JEROEN VERBART

FOTO: OKKE VERBART

